

Наша Слова

Газета выходзіць з сакавіка 1990 года

№ 31 (1234) 5 ЖНІЎНЯ 2015 г.

Алег Трусаў:

Беларуская мова - зброя ў супрацьстаянні Расейскай імперыі

Алег Трусаў і Алена Анісім сустрэліся ў Глыбокім з мясцовымі актывістамі. Яны адзначылі выдатную працу суполкі ТБМ у мястэчку Падсвілле на Глыбоччыне і падзякавалі прысутным за ўдзел у Кангрэсе за незалежнасць і падпісанне Маніфесту ў абарону незалежнасці Беларусі. Як значны старшыня грамадскага аб'яднання "Таварыства беларускай мовы імя Францішка Скарыны" Алег Трусаў, калі беларусы захаваюць мову - яны ніколі не страцяць незалежнасць. Таму трэба прыняць размаўляць па-беларуску - гэта самая моцная зброя ў супрацьстаянні Расей-

скай імперыі.

- Страцім мову - аўтаматычна станем аселіцай Расейскай імперыі. І таму Расея робіць усё магчымае, каб мы гэтую мову страцілі. Пачынаючы з раздзелу Рэчы Паспалітай, Расея траціць шалёныя грошы,

каб тут запанаваў "русский мир": і казакі ў нас з'яўляюцца, і папоў праваслаўных прысылаюць, чаго толькі не робяць. Таму што без Украіны і без Беларусі Расейская імперыя не існуе.

Падчас сустрэчы прысутныя абмяняліся падарункамі. Прадстаўнікі галоўнага офісу ТБМ падаравалі глыбчанам беларускамоўныя кнігі, календары і газеты, а глыбчане - магніты з выявамі горада і кнігі мясцовых краязнаўцаў. Адбылася і прэзентацыя першай кнігі "Кароткая гісторыя Міёр" краязнаўца з Мёраў Сяргея Васільева.

Тацяна Смоткіна,
Беларускае Радыё Рацыя.
Фота аўтара.

23-ці пленэр Цэнтра імя Язэпа Драздовіча

На сядзібе Рыгора Барадуліна, ва Ушачах адкрыўся дваццаць трэці пленэр Цэнтра імя Язэпа Драздовіча. Туды прыехала каля трыццаці беларускіх мастакоў, таксама ёсць і госць з Кітая Сянь Шаў. Ён разумее беларускую мову, нядрэнна ёй валодае і ў захапленні ад беларускай прыроды. Сярод вядомых беларусаў на імпрэзе прысутнічалі Алесь Марачкін, Валянціна Барадуліна, Святлана Баранкоўская ды іншыя. На пачатку мерапрыемства галоўны арганізатар пленэра Ада Райчонак выказала словы падзякі ўсім прысутным

за падтрымку, у тым ліку прадстаўнікам Ушацкага райвыканкама.

- Думаю, што наш пленэр будзе плённы. Мы вельмі хочам, каб пленэр паклаў пачатак музею нашага любімага паэта Рыгора Барадуліна.

Пленэр ва Ушачах будзе працаваць тыдзень. Па яго заканчэнні там зладзіцца вы-

става, а потым і ў іншых гарадах Беларусі. Маладыя ж скульптары Элеанора Данэсевич і Яўген Малыш абяцаюць зрабіць з дрэва з керамічнымі ўстаўкамі выяву Рыгора Барадуліна, якая будзе знаходзіцца ў будучым музеі паэта.

Тацяна Смоткіна,
Беларускае Радыё Рацыя.

175 гадоў з дня нараджэння Альгерда Абуховіча-Бандынэлі

Альгерд Рышардавіч АБУХОВІЧ-БАНДЫНЭЛІ (25 ліпеня (6 жніўня) 1840, Калацічы, Бабруйскі павет, цяпер - Глускі раён, Магілёўская вобласць - 22 жніўня 1898, Слуцк) - беларускі паэт, перакладчык.

Паходзіў з шляхецкай сям'і Рышарда і Караліны Абуховічаў, звязанай па жаночай лініі з італьянскім графскім родам Бандынэлі.

У 1852-1854 вучыўся ў Слуцкай калывінскай гімназіі. Прыкладна ў 1855 выехаў за мяжу. Спачатку жыў у Жэнэве, дзе ўзмацнілася яго цікавасць да калывінізму. Потым перабраўся ў Францыю. У гэты час ён пабываў амаль ва ўсіх еўрапейскіх краінах і ўдасканаліў свае веды ў ангельскай, французскай, нямецкай і італьянскай мовах. Пазней гэта паспрыяла ягонай працы як перакладчыка.

У канцы 1862 г. або ў пачатку 1863 г. Абуховіч вярнуўся на Беларусь. Удзельнічаў у паўстанні 1863-1864 гг., быў сасланы ў Сібір. Па вяртанні хацеў раздаць сваю зямлю

сялянам, аднак праз супраціў сям'і пакінуў маентак, парваў адносіны з сваімі роднымі і пасяліўся ў Слуцку, дзе займаўся рэпетытарствам і літаратурай.

У Слуцку вакол яго сабралася творчая моладзь, будучыя ўдзельнікі незалежніцкага руху, у тым ліку Язэп Дыла і Пётр Карповіч.

Адзін з пачынальнікаў (разам з Ф. Багушэвічам) жанру байкі ў беларускай літаратуры ("Ваўкалак", "Старшыня", "Сход", "Суд", "Воўк і ліса", першыя дзве надрукаваныя ў "Беларускім календары" 1915 года. Пісаў у рэчышчы крытычнага рэалізму. Пры жыцці не меў магчымасці друкавацца, таму захавалася толькі невялікая частка яго твораў. Напісаў мемуары (надрукаваныя ў газеце "Гоман", 1916). Веў дыскусію

з Ф. Багушэвічам аб пурызме і дыялектнай аснове беларускай мовы. У Слуцку яго імем названа вуліца.

У якасці перакладчыка Альгерд Абуховіч узбагаціў беларускую літаратуру творами Ё.В. Гётэ ("Фаўст"), Ф. Шылера ("Разбойнікі"), Дж. Байрана, Дантэ, В. Гюго, А. Пушкіна, М. Лермантава, А. Міцкевіча і інш. Рукпісы не захаваліся.

Вікіпедыя.

Шклоў зноў стаў беларускім

У Шклове на геральдычным знаку памянлі шыльду. Паводле краязнаўца Аляксандра Грудзіны, на новай шыльдзе назва горада напісана на беларускай і расейскай мове.

На старой, якая таямніча знікла, беларускамоўнага адпаведніка назвы горада не было, што выклікала крытыку рупліўцамі беларускай мовы ў бок мясцовага чынавенства.

Хаця год заснавання пададзены не дакладна. Паводле гістарычных крыніц, у гэты

год Шклоў быў захоплены і спалены расейскім ваяводам В. Шуйскім. Афіцыйна гэтую падзею і звязваюць з заснаваннем

горада. Але яшчэ ў 1520 годзе яго апісаў аўстрыйскі дыпламат Сыгзмунд фон Гербэрштэйн. Радыё Свабода.

ISSN 2073-7033

27 ліпеня ў Магілёве

Як мы ведаем, 27 ліпеня 1990 года Вярхоўным Саведам БССР была прынятая Дэкларацыя аб дзяржаўным суверэнітэце, што стала адным з паваротных пунктаў у найноўшай беларускай гісторыі. Таму ў гэты ж дзень 2015 года магілёўская суполка ТБМ адзначыла 25-годдзе беларускага суверэнітэту. Сабраўшыся за святочным сталом, прысутныя ўзгадалі першыя старонкі гісторыі незалежнай Беларусі, у тым ліку падзеі, звязаныя з

прыняццем Дэкларацыі аб дзяржаўным суверэнітэце ў 1990 годзе, а таксама пазнейшую змену сімволікі і назвы

дзяржавы ў 1991. Натуральна, гэтым святкаванне не абмежавалася, таму што ТБМ-аўская супольнасць не магла абысціся

без песняў і скокаў пад беларускую (і не толькі) музыку. **Магілёўская гарадская арганізацыя ТБМ.**

КРАЯЗНАЎЧАЯ ВАНДРОЎКА

18 ліпеня 2015 г. мне пашанцавала пабыць на свяце "Рыцарскі фэст. Мсціслаў - 2015". Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны арганізавала гэтую вандроўку. Кіраўнік - Алег Дзячкоў, якому выношу падзяку ад усіх удзельнікаў, вельмі змястоўна і добра правёў яе: спецыяльная праграма свята сярэднявечнай культуры была пашырана не толькі здымкамі і фільмамі пра г. Мсціслаў і Магілёў, але і ўдзельнікамі вандроўкі: Асіпава Ніна Іосіфаўна цікава расказала пра рыцарства. Алег - пра старажытнасць Магілёва і Мсціслава, ды яшчэ заезд у Пустынікі! Гэты старадаўні манастыр знаходзіцца недалёка ад мяжы са Смаленскай вобласцю. Многія ўдзельнікі вандроўкі першы раз бачылі рэшткі будынка 18-га стагоддзя. З цікавасцю слухалі пра жыццё манахаў, якія жывуць і паціху працуюць, аднаўляючы гэтае гістарычнае месца. Мы пасмакавалі гаючую ваду, узялі яе ў дарогу з розных крыніц (вялікае мноства іх вакол манастыра), пакінулі свае грахі ў купелі, памаліліся ў невялікай, але прыгожай царкве, і вось ён - Мсціслаў!

Многія вялікі сваіх дзяцей, каб ведалі гісторыю роднага краю, каб напаміналі сэрца і душу гонарам за прыгажосць

нашай Радзімы. Уражанні вандроўнікаў, якія цікавіліся гістарычнымі мясцінамі, былі сапраўды цікавымі. Сорамна было перадаць гэтыя моманты на адрмантаваныя цапняныя сцены, некалі знакамітых касцёлаў і палацаў, у самым цэнтры горада, непрыемна і не абсталяваныя прыбыркі. Сорамна было перадаць гэтыя моманты на адрмантаваныя цапняныя сцены, некалі знакамітых касцёлаў і палацаў, у самым цэнтры горада, непрыемна і не абсталяваныя прыбыркі. Сорамна было перадаць гэтыя моманты на адрмантаваныя цапняныя сцены, некалі знакамітых касцёлаў і палацаў, у самым цэнтры горада, непрыемна і не абсталяваныя прыбыркі.

чыла я, будуць выпраўлены (свята праводзіцца кожны год, гэтым годам было шмат, і тых грошай, думаю, хопіць на аднаўленне цэнтры Мсціслава). Асабліваю падзяку хачу выказаць сябрам Магілёўскага ТБМ імя Скарыны, якія вельмі змястоўна і якасна падрыхтавалі да вандроўкі; усе словы былі падмацаваны здымкамі, малюнкамі розных дзеячоў і мастакоў нашай Беларусі. Кожны з нас атрымаў буклет, падрыхтаваны Сяржком Дымковым, і паглядзеў кліпы і фільмы нашай роднай студыі. ТБМ ДАЛО ПРЫКЛАДНЫ ЎРОК ПАТРЫЯТЫЗМУ для моладзі і больш сталых людзей

Даведалася, што такія вандроўкі ТБМ, асабіста Алег Дзячкоў, праводзіць кожны месяц. Наступная будзе ў жніўні па Берасцейскай вобласці, рыхтуецца вандроўка на роварах.

Людміла Хлімановіч,
сябар аб'яднання
"Ветэран", г. Магілёў.

Падарожжа ў часе

26 ліпеня жыхары Баранавіч і ваколіцы мелі магчымасць здзейсніць падарожжа ў часе на сядзібе Таварыства беларускай мовы ў Русінах.

Да нас завіталі Сяргей Будкін, галоўны рэдактар парталу "Тузін гітоў" і музычны крытык, і Сяргей Пукст, таленавіты музыкант і кампазітар, гэтым разам як энтузіясты адраджэння нямога кіно.

Сяргей Будкін распавёў, якая папярэдняя праца была зроблена, каб мець магчымасць атрымаць стужку. Распа-
вёў таксама гісторыю яе ства-

рэння.

Нямы фільм даволі спецыфічны жанр, таму вельмі прыемна, што беларусам ёсць чым пахваліцца ў гэтай галіне. Напачатку XX ст. актыўна развівалася беларускае мастацтва і кіно таксама. Першая нямая стужка называлася "Прастытутка", 1927 г. Напэўна музычныя крытыкі саромеліся самой назвы і адпаведна сюжэту. Прэзентаваць "Прастытутку" як пачатак слаўнай гісторыі кіно неак не выпадае. Важна памятаць, што на тых гадах прыпала вялікая праца станаўлення беларускай дзяржаўнасці. Маладая краіна стварала свой пантэон герояў, і асоба Каліноўскага як мага больш падзьодзіла на ролю галоўнага змагаара за вольную Беларусь. "Кастусь Каліноўскі" зняты расейскім режысёрам Уладзімірам Гардзіным на кінастудыі "Белдзяржкіно" у 1928 г., і да сёння гэта адзіная экранізацыя жыцця нашага героя, тым больш варта яе папулярываваць. На жаль, усе стужкі на сёння захоўваюцца ў расейскім фондзе кіно. Таму даволі няпроста і нятанна аднавіць фільм. Тым цікавей было заняцца ў часе, калі яшчэ былі жывыя сведкі паўстання. Якім жа яны бачылі Кастуся?

У фільме ён паказаны як бясстрашны герой, абаронца сямлі, праводыць паўстання

супраць царызму, бяскампрамісны рэвалюцыянер. Акторы ўсе знакамітыя, выканаўца галоўнай ролі К. Сіманаў пасля атрымаў сталінскую прэмію, выканаўца ролі Мураўёва здолеў перадаць і вонкавае і характарнае падабенства жахлівага ката. Цяжка распавесці сюжэт, бо яго няма. Стужка - хутчэй тагачасны баявік з пагонямі-стрэльбамі-бойкамі, толькі апошнія кадры дадаюць трагізму, бо Кастусь аддае сваё жыццё за народ і Радзіму. Ён зроблена па канонах Галівуду, можна сабе ўявіць, з якім захапленнем стужка глядзелася ў нашых вёсках і мястэчках.

Таксама цяжка дакладна сказаць дзе праходзілі здымкі. Толькі на некаторых кадрах пазнаеш менскія вулічкі і каталіцкую Катэдру, палац, які быў дэжарэцый штаба паўстанцаў, хутчэй за ўсё знаходзіўся пад С-Пецярбургам і да нашага часу не захавалася.

Музычнае суправаджэнне на тых часы выконвала адзіную функцыю: запоўніць немагу кіно. Тапёр граў на свой густ музыку аніак не звязаную з сюжэтам. Сучасны глядач, разбэшчаны размаітымі культурнымі жанрамі, наўрад ці прыняў бы такі наіўны саўндтрэк. Таму з'явілася ідэя прывязаць музыку да сюжэту, напоўніць яе эсансам, зрабіць важнай і самастойнай часткай

складанкі. Гэтую задачу шырокаўна адолеў Сяргей Пукст, наш знакаміты і таленавіты сучаснік. Музыка настолькі гарманічна лягла на аснову, што зараз не магчыма ўявіць адно бяз другога. Сяргей выкарыстаў музычны інструмент і голас таленавіта і арыгінальна, гукавыя эфекты выдатна аздабляюць стужку, робяць яе асаблівай. Сяргей Пукст - музыка з шэрагу самых яркіх з'яваў нашай краіны. Ён робіць тое, чаго не робіць ніхто. Ён стварае адметны і непаўторны свет, планету музычнага космасу. Некаторыя гавораць, што Пукст грае "нігілістычны джаз", а я бы адзначыла, што Сяргей стварае альтэрнатыўны свет, фантастычны і пранізліва вабны, рэальнасць на адбітках залюстроўя, няіснасць, у якую так хочацца ўцячы.

Канешне, мы не маглі разысціся без абмяржавання фільма, падзяліліся сваімі ўражаннямі і захапленнем. Не глядзячы на наіўнасць, а можа як раз дзякуючы ёй, стужка глядзіцца як каштоўны мастацкі твор з нацыянальнай скарбонкі.

Дзякуй вялікі за магчымасць дакрануцца да чарадзейства нямога кіно. Чакаем наступных кінапаказаў!

Анжэла Камбалава,
г. Баранавічы.

АБ'ЯВА

33 па 21 жніўня сядзіба ТБМ працуе па летнім раскладзе: штодня з панядзелка па пятніцу з 17 да 19 гадзін. Субота і нядзеля не працуем.

Кніжная выстава пачынае працаваць з 24 жніўня з 15.00 да 19.00.

Іркуцкія беларусы ў Магілёве

28 ліпеня на запросіны магілёўскага ТБМ да нас у госці завіталі сібірскія беларусы з Іркуцка - Алег Рудакоў і Воля Галанова. Спдар Алег трапіў у далёкі край з роднае Беларусі ў апошнія гады існавання СССР у якасці курсанта вайсковай вучэльні і застаўся там пасля яе заканчэння. З першых момантаў стварэння нашых незалежных краін ён пачаў гуртаваць вакол сябе беларускую суполку, здзівіўшыся вялікай колькасці этнічных беларускіх вёсак, якія былі заснаваны на

пачатку 20-га стагоддзя "сталыпінскімі" перасяленцамі ды захавалі багата звычайў і традыцый сваёй радзімы. Дзякуючы намаганням Алега Рудакова было створана шмат беларускіх аб'яднанняў, суполак, гурткоў, пачаліся шырока адзначацца народныя беларускія святы ды абрады.

Разам з Алегам Беларусь наведвала цудоўная і прыгожая дзяўчына Воля Галанова, кіраўніца клуба беларусаў Іркуцка "Крывічы". Продкі Волі патрапілі ў Сібір крыху пазней, у суворыя 30-я, і сярод іх ужо было не вельмі прынята (ды і небяспечна) распавядаць пра сваё ранейшае жыццё ды трымацца былых традыцый,

але ж нейкае ўнутранае пакліканне прывяло яе да беларускасці, заахваціла вывучыць родную мову, пачаць спяваць (і вельмі цудоўна) народныя песні, адраджаць беларускія абрады ды займацца вырабам народных строяў.

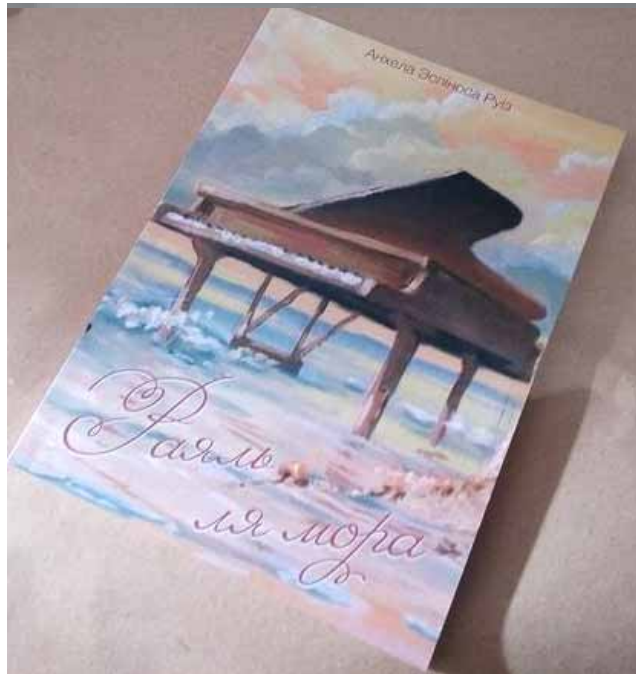
Вельмі займальна і з захваленнем распавялі госці гісторыі свайго беларускага жыцця, акалічнасці з'яўлення беларусаў у далёкіх і нязвыклых прасторах Сібіры, пра стварэнне беларускіх нацыянальных суполак у нашыя часы і адраджэнне ды падтрыманне традыцый нашых продкаў за тысячы верст ад Радзімы. Акрамя ўсяго, Алег і Воля - яшчэ і стваральнікі музычнага гурта

"Крывічы", які збірае і выконвае аўтэнтчныя спевы беларусаў, што захаваліся ў такіх амаль адасобленых мясцінах можа нават лепей, чым на Бацькаўшчыне, а некалькі песень праспявалі дуэтам.

Толькі самыя цёплыя пачуцці і светлыя ўражання атрымалі магілёўцы, якія прыйшлі на гэтую сустрэчу з сапраўднымі беларусамі далёкай і халоднай Сібіры. Дзякуй ім вялікі за падтрымку і аднаўленне нашай культурнай спадчыны, за трываласць надзеі, што Жыве Беларусь!

Алесь Сабалеўскі,
Магілёў.
Фота аўтара.

Іспанка, якая піша па-беларуску, выдала ў Менску зборнік вершаў

Мабыць, упершыню ў гісторыі нашай літаратуры з'яўляецца кніга іспанкі, якая піша па-беларуску. Ангела Эспіноса Руіз распавяла Еўра-радыё пра свой незвычайны зборнік вершаў "Раяль ля мора".

22-гадовая паэтка пачала пісаць вершы на іспанскай мове з 6 гадоў. Пазней у яе з'явіліся творы на англійскай і французскай. Цяпер ёсць нават адзін верш па-ўкраінску. Беларускую мову іспанка вывучае толькі з 2013 года.

На пытанне, чаму першая кніга выходзіць менавіта па-беларуску, Ангела адказвае так:

- Асоба і характар змяняюцца, калі ты пачынаеш пісаць вершы на іншай мове. І ў гэтай кніжцы я хачу адшукаць сябе па-беларуску. У гэтых вершах - частка мяне і маёй душы.

"Раяль ля мора" - гэта адлюстраванне яе асобы. Паэтка нарадзілася ў Малазе. Усе жыццё жыве побач з морам і з маленства грае на піяніна.

- Нават калі я пішу верлібрам, шукаю заўжды музыку ў вершах. Для мяне музыка - вельмі важная частка жыцця.

Ангела распавядае, што фармавалася на іспанскай

паэтычнай традыцыі, патрапіла пад уплыў французскага сімвалізму, і ў зборніку гэта вельмі лёгка заўважыць. Але калі пачынае пісаць па-беларуску, яе стыль змяняецца.

- Мне казалі, што ніхто так па-беларуску не піша, прынамсі, ніхто значны ў беларускай літаратуры. Я не магу сказаць, што мая паэзія бліжкая да іншай беларускай паэзіі, - характарызуе сваю творчасць Ангела.

Ангела шмат вывучала беларускую паэзію. З класікаў асабліва ёй падабаюцца Купала, Багдановіч, Геніюш. З больш сучаснай паэзіі - творы Барадулліна. Таксама падабаюцца вершы Міхаіла Баярына, Аляксея Арцёмава.

- Я лічу, што беларуская мова вельмі мілагучная і добрая для складання вершаў. Я гэта адразу заўважыла. Я ведаю недзе 9-10 моў. Ёсць мовы, на якіх я магу лёгка пісаць вершы, а ёсць, на якіх - не. А па-беларуску выходзіць вельмі натуральна.

Паэтка бачыць чытачамі сваёй кнігі людзей, якія шукаюць нешта новае. Яна адзначае, што яе паэзія - "крыху дзіўная".

- Я бачу жыццё сімваламі. Я пішу вельмі шчыра,

гэта для тых, каму прыемна чуць праўду ў літаратуры, - кажа дзяўчына.

Ангела Эспіноса Руіз пакуль не ведае, ці будзе перакладаць гэтыя вершы на іспанскую, "але ўжо шмат хто цікавіцца".

Літаратарка таксама перакладае беларускую паэзію на іспанскую мову. Сярод самых вядомых перакладаў - купалаўскія "Малітва", "Ворагам беларушчыны" і "Белая яблыня грому" Барадулліна.

Верш са зборніка "Раяль ля мора":

Горад

Легенда абвяшчае,
што дзесьці ёсць горад,
Восенню золата і агню,
Дзе зіма разразае паветра,
як тысяча нажоў,
Пакідаючы кроплі крывы,
з якіх будуць расці кветкі
Вясны,
якая заўсёды спазняецца.

Горад,
які абмываецца ўспамінам
пра паўночнае мора
Ды старадаўнія сны.
Дзесьці ёсць горад,
дзе трэба прабачыць неба
За ягоную шэрасць,
за шчырасць.

Горад, куды ўсмішкі
ідуць на смерць,
Дзе хаваецца каханне
пад белай коўдрай,
А паэзія пад зямлёй.

Горад, які выжыў сто бітваў,
Верхам
на першабытным кані.
Горад, дзе, быць можа,
жыве той чалавек,
І губляецца сярод сумных,
чужых твараў у метро,
І адначасова бачыш,
і не бачыш.

Горад, дзе хтосьці
знаходзіць і часце...
А хтосьці, ну, не тое,
праўда, што і часце,
Але вельмі падобнае
адчуванне.
Гэтага дастаткова.

Зборнік вершаў "Раяль ля мора" ад сёння можна набыць у кнігарні "Логвінаў".

euroradio.fm.

"Будзьма!"

18 жніўня (панядзелак) адбудуцца заняткі гістарычнай

школы з Алегам Трусавым

"Гісторыя ў падзеях і малюнках"

Пачатак - 18.00 гадзін.

Румянцава, 13.

Уваход вольны.

Аўтары цалкам адказныя за падбор і дакладнасць прыведзенай інфармацыі

Газета надрукавана ў Лідскай друкарні.
231300, г. Ліда, вул. Ленінская, 23.

Выдавец: Установа інфармацыі "Выдавецкі дом ТБМ".
Газета падпісана да друку 3.08.2015 г. у 17.00. Замова № 2650.
Аб'ём 2 друкаваныя аркушы. Наклад 2000 асобнікаў.

Падпісны індэкс: 63865.

Кошт падпіскі: 1 мес. - 8750 руб., 3 мес. - 26250 руб.

Кошт у розніцу: па дамоўленасці.

Рэдактар Станіслаў Вацлававіч Суднік

Рэдакцыйная калегія:

Алена Анісім, Юрась Бабіч, Юля Бажок,
Марыя Баравік, Вінцук Вячорка, Аляксей Карпенка,
Эла Оліна, Ігар Пракаповіч, Аляксей Пяткевіч,
Станіслаў Суднік, Павел Сцяцко, Алег Трусаў,
Дзяніс Тушынскі, Аляксей Шалахоўскі.

<http://naszaslowa.by/> <http://pawet.net/>
<http://kamunikat.org/> <http://tbn-mova.by/>
<http://nashaslova.mns.by/>

Заснавальнік:

ТБМ імя Францішка Скарыны.

Пасведчанне аб рэгістрацыі № 908 ад
18 снежня 2009 г. выдадзена Міністэрствам
інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Адрас рэдакцыі:

231293, Лідскі р-н, в. Даліна.

Адрас для паштовых адпраўленняў:

231282, г. Ліда-2, п/с 7.

E-mail: naszaslowa@tut.by